

ת"ד 276/09/15 - רנדה יחיא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 276-09-15 מדינת ישראל נ' יחיא
תיק חיצוני: 128512/2015

מספר בקשה: 1

כבוד השופטת טל תדמור-זמיר	בפני
רנדה יחיא	מבקשת
מדינת ישראל	נגד משיבה

החלטה

בפניי בקשה "לחישוב רטרואקטיבי לפסילה", אולם עיון בבקשה מלמד כי מדובר למעשה בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 21.3.16, בהעדר המבקשת.

כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של אי ציות לתמרור "תן זכות קדימה", נהיגה בקלות ראש והתנהגות שגורמת נזק לרכוש ולאדם, בגין אירוע תאונת דרכים מיום 5.3.15.

חרף העובדה כי הזימון לדיון נמסר לידי המבקשת במסירה אישית, כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, הנאשמת לא התייצבה לדיון ולכן נשפטה בהעדרה.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו.

ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מד"י, פ"ד נז(6) 793 (2003) נקבע כי על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

השיקולים השונים לביטול פס"ד נפרשו בשורה ארוכה של פסקי דין בבית המשפט העליון, בהם פורטו מקרים בהם בית המשפט לא נעתר לבקשות לביטול פסק דין, בהעדר עילה לביטול.

כך לדוגמא, טענות של שכחה, אובדן דו"ח, טעות של עו"ד ברישום ביומן, אי התייצבות מחמת טעות, אי התייצבות בשל מחלה עליה לא דווח לביהמ"ש טרם הדין, אי התייצבות מחמת תיבות דואר פרוצות, אי התייצבות בשל אי הידיעה של העו"ד, לא היוו עילות לביטול פסה"ד, גם אם הושת על המבקש עונש לא קל (ראה למשל רע"פ 9142/01 של כב' השופט ת. אור, רע"פ 5377/03, רע"פ 8583/04, רע"פ 3690/03, רע"פ 1271/06, רע"פ 5569/07, רע"פ 4474/05, רע"פ 5958/07, רע"פ 2394/07, רע"פ 6383/07, רע"פ 1371/07, רע"פ 2282/07, רע"פ 6463/07, רע"פ 8445/07, רע"פ 9593/07, רע"פ 10319/07, רע"פ 10516/07, ע"פ 6859/07, רע"פ 683/07, רע"פ 1381/07, ב"ש 7099/06, רע"פ 1773/04).

המבקשת טוענת כי היא לא קיבלה זימון לדין. הא ותו לא. אין פירוט, אין הסבר ואין התמודדות עם אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט. עוד טוענת המבקשת כי קיימת לה הגנה בתיק, שכן היה ביכולתה להשיג תוצאות מקלות לאור עברה הנקי. המבקשת הוסיפה כי היא לא קיבלה העתק מגזר הדין ונדוע לה לראשונה אודות הפסילה אך ביום 14.11.16, בבדיקה משטרתית שגרתית. עוד באותו יום רישונה נתפס ועתה עותרת היא לחישוב 3 חודשי הפסילה שהוטלו עליה בהעדרה באופן רטרואקטיבי, על מנת שתוכל לנהוג לעבודתה כמורה בכפר אחר.

המשיבה מתנגדת לבקשה, בהדגישה את זימונה של המבקשת כדין ובצינה כי בבקשה לא פורטה כל טענת הגנה.

כאמור, בתיק בית המשפט אישור מסירה ממנו עולה כי הוא נמסר לידי המבקשת. בנסיבות אלה, בהעדר כל נימוק לאי ההתייצבות, ברי כי לא מתקיימים התנאים לביטול פסק הדין. המבקשת אף לא העלתה כל טענת הגנה שיש בה כדי לרמוז על עיוות דין שנגרם לה. באשר לטענה כי היא נעדרת עבר פלילי ויכולה היתה "לזכות" בעונש קל יותר - ראשית, אין מדובר בטענת הגנה ושנית, עובדה זו הובאה לידיעת בית המשפט טרם גזירת הדין ונלקחה בחשבון במסגרת מכלול השיקולים.

רבים הם המקרים בהם נאשמים המוזמנים כדין אינם מתייצבים לדיונים בעניינם והסיבות - שונות ומגוונות, אלא שבית המשפט אינו יכול לעבור על כך לסדר היום.

כי כך, ומשלא מצאתי בבקשה כל נימוק המצדיק ביטול פסק הדין שניתן בהעדר הנאשמת, הריני דוחה הבקשה וקובעת

כי פסק הדין מיום 21.3.16 ייוותר על כנו.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ז, 27 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים.